

Dalvangen og omkringliggende veje

Dalvangens historie

Dalvangens historie kan opdeles i to epoker: Nemlig dels etableringen af den del af vejen, som i dag udgør den offentlige del af Dalvangen og dels etableringen af den private del af vejen.

Det ældste eksisterende hus på Dalvangen er nr. 16, som blev bygget i 1927 og ligger på den offentlige del af vejen, tæt ved det sted, hvor den private del begynder.

Dengang var der kun adgang til huset ad en smal grusvej. Vejen blev først asfalteret engang i 1950'erne og nogenlunde samtidig tog bebyggelsen på den offentlige vej fart. Eksempelvis blev de røde rækkehuse, Dalvangen 2-10, opført af Højbjerg Andelsboligforening i 1956-57.

I begyndelsen af 1960'erne købte to kendte Højbjerg-borgere, nemlig tømrermester Peder Hedegaard og købmand Richard Sandgaard, Jørgen Andersens gård med tilhørende jordarealer, som var beliggende lige der, hvor det nuværende Dalvangen og Dalsvinget med tilhørende bebyggelser i dag ligger. Hedegaard og Sandgaard anlagde de kommende par år den nuværende private del af Dalvangen samt Dalsvinget. Samtidig udstykkede de grundene til den bebyggelse, som vi kender i dag, og de begyndte straks salget af de udstykkede grunde. I midten af 1960'erne blev de første huse bygget på disse ny veje. I begyndelsen var der langt mellem de enkelte bebyggelser, men meget hurtigt blev området særdeles populært og i løbet af de næste 10-12 år blev stort set alle de udstykkede grunde bebygget.

Dengang var Dalvangen en relativt rolig og upåagtet villavej, men efterhånden som den almindelige trafikintensitet blev øget, fandt ganske mange bilister – herunder også mange lastbilchauffører – ud af at Dalvangen var en ganske bekvem smutvej i mange situationer.

Derved opstod tanken blandt mange af vejens beboere om at søge vejen lukket med en spærring nogenlunde midt på vejen, således at gennemkørsel var umulig. Disse tanker strandede dog på krav fra brandvæsenet om fri gennemkørsel i tilfælde af brand i et af vejens huse, så disse planer måtte skrinlægges.

Alligevel følte et stort flertal af vejens beboere, at trafiksituationen blev mere og mere uholdbar, ikke mindst efter flere alvorlige ulykker på vejen som følge af al for høj hastighed. Der blev derfor i 1977 af beboerforeningen nedsat et udvalg, som skulle forsøge at finde alternative løsninger, som kunne dæmpe trafikken. Interessen samlede

»... over 20 møder med embedsmændene på rådhuset, faldt alle brikker på plads og i 1979 kunne vi indvie Jyllands første stillevej.«

- V. Søndergaard
